

REDAKTION:

Mads Uffe Pedersen
(ansvarshavende)
Birgitte Jensen
Michael Jourdan
(redaktører)

Grafisk tilrettelæggelse:

Lucky Seven / Info@lucky7.dk
Assistent: Jønsson
Tryk: Glumsø Bogtrykkeri
Forsidefoto: L7
Oplag: 3.000
ISSN: 1397 – 338X

Redaktionen afsluttet

30. november 2007
Deadline for næste nummer:
3. marts 2008
STOF nr. 11 udkommer forår 2008

ABONNEMENT:

Tilmelding på www.stofblad.dk
Spørgsmål vedr. abonnement
sendes til abonment@stofblad.dk

ARTIKLER OG INDLÆG

SENDES TIL:
bj@stofblad.dk

POSTADRESSE:

STOF / CRF København
Købmagergade 26 E, 2.
1150 København K

STOF udsendes gratis til en lang række myndigheder, institutioner og fagfolk på stofmisbrugsområdet. STOF udgives af Center for Rusmiddelforskning via en bevilling fra socialministeriet. Artikler eller større uddrag må gengives med kildeangivelse og efter aftale med forfatteren. Indlæg i bladet er udtryk for forfatterens egne synspunkter og dækker ikke nødvendigvis redaktionens eller CRFs holdninger.

Hinsides klare signaler

'ER DU HOLDT OP MED AT SLÅ DIN KONE?' lyder en klassiker inden for argumentationsteorien. Spørgsmålet er et eksempel på en form for udsagn, som sætter adressaten i en umulig position. Svarer man ja, indrømmer man tidligere ugerninger. Svarer man nej, indrømmer man, at de fortsætter. Svarer man, at det har man aldrig gjort, benægter man fakta – for der må jo være noget om det, siden man bliver spurgt...

En beslægtet måde at bruge sproget på er at påstå, at dette eller hint 'ville sende et forkert signal'. Hvem bryder sig om at sende forkerte signaler? Ingen! Så uden at adressaten kan gøre noget ved det, klistrer der noget ved 'at sende forkerte signaler', som er tæt på umuligt at imødegå. Ret beset skulle man ellers tro, at signalargumentet kun var gangbart i fyrvæsenet, i signaltropperne og inden for transmissions-teknologien. Men ak nej. Specielt i forhold til unge og stoffer bruges signalargumentet om og om igen til fordel for, at forebyggelse ensidigt skal satse på afholdenhed, og at dette mål skal nås ved næsten udelukkende at beskrive stoffer og stofbrug i negative termer – farlige, ødelæggende og afhængighedsskabende.

Sådan oplever de unge bare ikke virkeligheden. Gennem egne og venners erfaringer oplever de et betydeligt mere nuanceret billede, og de klare signaler er kun klare i én forstand – klart utroværdige. Manglen på genkendelighed kan betyde, at de unge mister tiltroen til de budskaber, de modtager – også den del, der er hold i.

Hvis der kun sættes på ufarlig afholdenhed, er mindre farlig brug over for mere farlig brug en by i Rusland. Hvis der ikke findes brug, men kun misbrug, kan det betyde, at de unge holder sig væk fra at søge hjælp eller for at åbne sig for omgivelserne, fordi de ikke føler, at de er 'misbrugere', og fordi de ikke vil prædikes for med løftede pegefingre og 'besserwissen'.

Ved hjælp af blandt andet signalargumentet har megen forebyggelse – og adskillige misbrugspolitikker – længe været forlovet med et dikotomisk værdiunivers befolket med det sorte og det hvide, det onde og det gode, det forkerte og det rigtige, det farlige og det ufarlige. I denne polariserede verden er det svært at være pragmatisk. Grader af gråt har ikke være levnet meget plads.

Men virkeligheden er ved at overhale de klare signaler indenom. STOF bringer denne gang blandt andet en serie artikler om forebyggelse i realiteternes verden – spændende fra de unges omsorg for hinanden til forældres omsorg for deres poders indføring i rusmidlernes verden, til forebyggelsesprogrammer om 'sikker brug' i skolen og hjemmet, til rum til dialog på døgninstitutioner for anbragte unge og til formidling uden skrækeffekter.

Dermed sender vi fra redaktionen et signal om, at der er andre måder at gøre tingene på. Om signalet er klart må læserne afgøre.

M.J.